

Nionde principen: Profeten kan ta emot uppenbarelser i alla frågor, såväl timliga som andliga.

Tionde principen: Profeten kan mycket väl ge råd i samhällsfrågor.

Elfte principen: De två grupper som har svårast att följa profeten är de i hjärtat stolta som är lärda och de i hjärtat stolta som är rika.

Tolfte principen: Profeten behöver inte nödvändigtvis vara omtyckt av världen eller de världsligt sinnade.

Trettonde principen: Profeten och hans rådgivare utgör första presidentskapet — det högsta kvorumet i kyrkan.

Fjortonde principen: Följ ... den levande profeten och första presidentskapet ... och åtnjut välsignelser, förkasta dem och vändas.”⁸

Bröder och systrar, liksom de heliga 1848 kan vi välja att följa profeten eller att lita på köttslig arm. Må vi ha visdomen att lita på och följa de levande profeternas och apostlarnas råd. Jag vittnar om deras godhet. Jag vittnar om att de kallats av Gud. Jag vittnar också om att det inte finns något tryggare sätt att möta livet, finna svar på våra problem, finna frid och lycka i den här världen och säkerställa vår egen frälsning än att lyda deras ord. Jag vittnar om det i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Brigham Young, citerad av Wilford Woodruff, i *The Utah Pioneers* (1880), s. 23.
2. Se Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), s. 9–15; se också Gordon B. Hinckley, “Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert”, *Ensign*, okt. 2001, s. 70–72.
3. Se Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, s. 11–12; se också *Ensign*, okt. 2001, s. 71.
4. L&F 132:7.
5. L&F 1:19.
6. Amos 3:7.
7. L&F 1:38.
8. Ezra Taft Benson, ”Följ profeten: fjorton grundläggande principer”, *Nordstjärnan*, juni 1981, s. 1–8.

Äldste Gerrit W. Gong
i de sjuttios kvorum

Templets evighetsspeglar vittnar om familjen

När vi tillämpar ett evigt perspektiv på omvändelse till evangeliet och templets förbund kan vi lättare se rika välsignelser hos varje generation i vår eviga familj.

Kära bröder och systrar, när vår son var på missionärsskolan i Provo skickade syster Gong nybakat bröd till honom och hans missionskamrater. Så här stod det i några av de tackbrev som syster Gong fick av missionärerna: ”Syster Gong, ditt bröd smakade ’hemma’.” ”Syster Gong, allt jag kan säga är att det var jättegott. Ditt bröd var det bästa jag stoppat i munnen sedan mammas enchilador.” Men det här är min favorit: ”Syster Gong, brödet smakade underbart.” Han fortsatte sedan skämtsamt: ”Ha mig åtanke om det inte skulle funka mellan dig och broder Gong.”

Vi älskar våra missionärer — varje äldste, syster och varje äldre missionärspar. Vi är evigt tacksamma mot den missionär som kom till vår familj med Jesu Kristi återställda evangelium. Jag vittnar med tacksamhet om att när vi tillämpar ett evigt perspektiv på omvändelse till evangeliet och templets förbund kan vi lättare se rika

välsignelser hos varje generation i vår eviga familj.

Den första i vår släkt som omvändes till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var vår mor Jean Gong. Som tonåring i Honolulu på Hawaii lyssnade hon, visste hon, blev hon döpt och konfirmerad, och hon fortsätter att leva i tro. Trofasta medlemmar i kyrkan hjälpte min mor och såg till att hon hade vänner i evangeliet och ämbeten i kyrkan, och att hon fick fortsatt näring genom Guds goda ord. I dagligt tal blir varje nyomvänd, varje ung vuxen, alla som kommer tillbaka och blir aktiva i kyrkan och andra till välsignelse för många släktled när de blir heliga bland andra heliga i Guds familj.¹

Gerrit de Jong Jr:s familj var en av familjerna som gav min mor den här näringen. Farfar de Jong var en lingvist som älskade hjärtats och Andens språk. Han kittlade min barnfantasi med ordlekar som ”svarta bär som är röda är fortfarande för gröna”. Till mina unga vänner med deras bärbara

apparater brukar jag i dag säga:
”Mobiltelefoner som går röda på kyrkans möten får biskopar som är gröna att se svart.”

Mina föräldrar Walter och Jean Gong gifte sig tre gånger — en kinesisk ceremoni för släkten, en amerikansk ceremoni för vännerna och en helig ceremoni i Herrens hus för tid och evighet.

Barnen i Primärföreningen sjunger:
”Jag längtar så till templet, att komma dit en dag.”² Våra ungdomar lovar att ”ta emot templets förrättningar.”³

Jag stod nyligen i ett Herrens hus tillsammans med ett värdigt par som hade kommit dit för att välsignas genom förbund. Jag uppmanade dem att låta sin första smekmånad vara i 50 år och sedan efter 50 år påbörja sin andra smekmånad.

Tillsammans med det här vackra paret såg jag in i templets speglar — en spegel på den här sidan, en spegel på den där sidan. Templets speglar återkastar bilder — fram och tillbaka — till synes i evighet.

Templets evighetsspeglar påminner oss om att varje människa har ”gudomliga egenskaper och förutsättningar”, att ”heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt”⁴ och att vi genom att tillsammans tillväxa i kärlek och trofasthet kan ge våra barn rötter och vingar.

Framför templets evighetsspeglar föreställde jag mig min förfader Gong, född i Sydchina 837 e.Kr. (senare delen av Tangdynastin) och efterkommande generationer Gong ner till min far, vår släkts 32:a upptecknade generation. Min bror, syster och jag tillhör släktens 33:e generation, mina söner och deras kusiner den 34:e generationen, vår sonson den 35:e generationen i

släkten Gongs upptecknade genealogi. I templets evighetsspeglar såg jag varken någon början eller något slut på generationerna.

Jag föreställde mig inte bara en följd av släktled utan såg också en rad släktskapsförhållanden. I den ena riktningen såg jag mig själv som son, sonson, sonsons son, ner till den förste Gong. I speglarna åt andra hållet såg jag mig själv som far, farfar, farfars far.

Jag såg min hustru Susan som dotter, dotterdotter, dotterdotters dotter, och i den andra riktningen som mor, mormor och mormors mor.

I templets evighetsspeglar började jag förstå att jag och min hustru är barn till våra föräldrar och föräldrar till våra barn, barnbarn till våra far- och morföräldrar och far- och morföräldrar till våra barnbarn. Jordelivets viktigaste lärdomar faller som dag över vår

oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.”¹⁷

Jag vittnar i ödmjukhet: Gud lever. Han ”skall torka alla tårar från [våra] ögon”¹⁸ — förutom de glädjetårar vi faller då vi ser igenom templets evighetsspeglar och märker att vi är hemma, rena och obefläckade, bland släktled som beseglats i kärlek med prästadömetts myndighet för att ropa ”hosianna, hosianna, hosianna”. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Ef 2:19.
2. ”Jag längtar så till templet”, *Barnens sångbok*, s. 99.
3. ”Unga kvinnors tema”, *Unga kvinnor: Personlig tillväxt: Stå som ett vittne om Gud* (häfte 2009), s. 3.
4. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, okt. 2004, s. 49.
5. Se Mosiah 15:2.
6. Se Alma 7:11–12.
7. Se L&F 88:6; se också L&F 122:5–8.
8. Jes 53:5.
9. Matt 10:39.
10. Se Alma 34:14.
11. Se L&F 20:77, 79.
12. Mosiah 18:9.
13. L&F 121:44.
14. Se ”How Great the Wisdom and the Love”, *Hymns*, nr. 195.
15. Se L&F 45:26; 88:91.
16. Se L&F 1:30.
17. Rom 8:38–39.
18. Upp 21:4.

själ då vi lär oss och undervisar i våra eviga roller, bland annat som barn och förälder, förälder och barn.

Skrifterna beskriver vår Frälsare som ”Fadern och Sonen.”⁵ Eftersom han levde i köttet men underkastade köttet Faderns vilja vet vår Frälsare hur han ska bistå oss, sitt folk, i vår smärta, våra bedrövelser, frestelser, sjukdomar, ja, i döden.⁶ Genom att ha stigit ner under allt⁷ kan vår Frälsare bära våra sorger och ta på sig våra smärtor. ”Han var genomborrad för våra överträdelser skull, slagen för våra missgärningars skull ... genom [Frälsarens] sår är vi helade.”⁸

Ända sedan rådet i himlen har vår Frälsare endast sökt att göra sin Faders vilja. Det här mönstret — Fader och Son — kan hjälpa till att förklara det paradoxala i att ”den som mister sitt liv för min skull skall finna det.”⁹ Världen har sina egna intressen för ögonen. Men vi har inte makten att frälsa oss själva. Men *han* har den. Vår Frälsares försoning är oändlig och evig¹⁰ och det enda som går bortom tid och rymd för att uppsluka död, vrede, bitterhet, orättvisa, ensamhet och sorg.

Ibland misslyckas vi med saker och ting trots att vi gjort vårt bästa. Vår Frälsare är det rena och oskyldiga

lamm som gråter med och för oss. Om vi alltid minns honom¹¹ kan han vara med oss ”alltid och i allting och överallt där [vi] må befinna [oss].”¹² Hans ”trofasthet är starkare än dödens band.”¹³ Genom att dra oss till sig för också vår Frälsare oss till vår himmelske Fader. Det finns sådant som är ofullkomligt här på jorden, men vi kan lita på att vår himmelske Fader ska fullborda den stora återlösningsplanen i vilken rättvisa, kärlek och nåd förenas i gudomlig samklang.¹⁴

Undret med bilderna vi ser i templets evighetsspeglar är att de — och vi — kan förändras. När Jean och Walter Gong ingick det nya och eviga förbundet öppnade de vägen för förfäder (som till exempel den förste Gong) så att de kunde beseglas och så att deras efterkommande kunde födas inom förbundet. Kom ihåg: När vi räcker ut handen till våra bröder eller systrar blir vi till välsignelse för många släktled.

Världen är i uppror¹⁵ men i hans ”enda sanna och levande kyrka”¹⁶ finns det tro, inte fruktan. Jag vittnar högtidligt med Paulus ord:

”Ty jag är viss om att varken död eller liv ...

Varken ... höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja

